

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
SQUARE CH. M. WISER, 13/2 - 1040 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72 - DEPOT LEGAL: 2198
BANQUE: CGER - 001-0414791-95 - BRUXELLES

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İTA veya İNFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

AYLIK BÜLTEN
Yıl 2 - Temmuz/Ağustos 1978
Genel 66/67 - Türkçe 21/22
Sayı 10 FB
Yıllık Abone
Belçika 100 FB
Belçika dışı 200 FB

YURT DIŞINDAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN SEÇİM HAKKI BU YASAMA DÖNEMİNDE YASALASTIRILMALIDIR

BRÜKSEL (İTA) - Ecevit Hükümeti 1978 yılı başında kurulurken, yurt dışındaki Türkiyeli işçiler için de özellikle iki konuda kesin vaadde bulunmuştu: 1) Emeklilik hakkının tanınması, 2) Türkiye seçimlerinde oy kullanma hakkının tanınması.

Bu vaadlerden birincisi, geçen yasama döneminde yerine getirilmiş ve işçilere emeklilik hakkı tanınmıştır. Ancak yayınlanan yasa ve ona ilişkin olarak hazırlanan yönetmelik dikkatle incelendiğinde, yurt dışındaki işçilerin bu temel sosyal hakkının tanınmasından çok, onlardan daha fazla döviz çekebilme amacı güdüldüğü derhal görülmektedir. (Emeklilik Yasası'na ilişkin eleştiri, İno-Türk Bülteni'nin Haziran 1978 sayısında yayınlanmış bulunuyordu).

Yurt dışındaki işçilerin seçim hakkına ilişkin yasa tasarısı henüz Meclis gündemine gelmemiştir. Ancak, Başbakan Ecevit son Avrupa gezisinde Türkiye'li işçilere hitaben yaptığı konuşmalarda, hükümetin bu hakkı en kısa zamanda tanıyacağını bildirmiş, bu konuda gerçekçi bir yasa tasarısı hazırlamak üzere beraberinde getirdiği Yüksek Seçim Kurulu Başkanı'na da Avrupa'da incelemeler yaptırmıştır. Bugüne değin bu konuda herhangi bir açıklama yapılmamış, Yüksek Seçim Kurulu Başkanı'nın nasıl bir seçim yöntemi belirlediği öğrenilememiştir.

Ancak, bu konuda daha önce bir yasa önerisi hazırlayarak Meclis Başkanlığına sunmuş bulunan Trabzon Milletvekili Rahmi Kumaş, 3 Ağustos 1978 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde, yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin nasıl oy kullanabileceklerine dair bazı açıklamalarda bulunmuştur.

Bir milyona yakın seçmenin seçim zamanı Türkiye'ye gidip kendi mahalle veya köylerinde oy kullanabilmeleri olanak dışı olduğuna göre, yurt dışındaki işçilerin halen buldukları ülkelerde oy kullanmalarını öngören yasa önerisi özü itibarıyla bu konuya bir açıklık getirmektedir. ./.

Editeur resp: Mateo Alaluf - 69, Chemin du Bois de Hal - 1420 Braïne-1'Alleud

Türkiye'nin işsizlik ve döviz sorununa kendi inisiyatifleriyle
çözüm getirenlerin söz ve karar hakkı uzun süre esirgenemez

Türkiye nüfus kagıdı taşıyan, yani Türkiye Cumhuriyeti yurttaşı olan herkes 21 yaşını doldurmussa seçme, 30 yaşını doldurmussa seçilme hakkına sahiptir. Bu bir anayasa hükmüdür. Bu hakkın kullanılması için her türlü kolaylığın devlet tarafından tanınması gerekir. 298 sayılı yasanın 34/D maddesi, "ev halkından seçme yeterliğini ve seçim bölgesinde oy kullanma hakkını haiz olup da, o sırada yabancı ülkede bulunanlar da, ev halkının bildirimine göre yazılır," demektedir.

Ancak, seçmen kütüğüne Türkiye'deki aile bireylerinin müdahalesi sonucu yazılmış olmak, bu hakkın kullanılmasına olanak vermemektedir. Zira, eğer izin zamanına denk gelmiyorsa, oy kullanma gibi birkaç saatlik bir işlem için, Avrupa'daki, hattâ Kanada, Yeni Zelanda veya Avusturalya'daki bir Türkiyeli işçinin onbinlerce liralık masrafa katlanması mümkün değildir. Bunu göze alabilse bile, çalıştığı işyerinden en azından bir haftalık bir "seçim izni" alabilmesi olanak dışıdır, zira Avrupa'daki yoğun işsizlik nedeniyle patronlar özellikle Türkiyeli işçileri kapı dışarı etmek için vesile aramaktadırlar.

İzin mevsimine yakın zamanda yapılan 5 Haziran 1977 seçimlerinde dahi, CHP'nin Avrupa ülkelerinde yürüttüğü yoğun kampanyaya rağmen Türkiye'ye gidip oy kullanabilenlerin sayısı birkaç bini geçmemiştir.

Şu halde, 1977 yılında Türkiye'deki seçmen sayısının 21 milyon olduğu göz önünde tutulur ve yurt dışında 1 milyon'a yakın işçinin çalıştığı düşünülürse, 20 seçmenden biri oy kullanma hakkından yoksun durumdadır.

Kaldı ki bu yirmide bir, kendi inisiyatifleriyle Türkiye'nin işsizlik sorununa ve döviz sorununa büyük ölçüde çözüm getirmeyi başarmış aktif bir kesimi oluşturmaktadır. Vatandaş olmanın da ötesinde, bu inkâr edilmeyecek katkılarıyla, Türkiye dışındaki işçilerin Türkiye'nin yönetimi üzerinde büyük söz hakları vardır.

Yurt dışından oy kullanma hakkının gereğince kullanılabilmesi,
Siyasal Partiler Yasası'nın da değiştirilmesine bağlıdır

İster Rahmi Kunaş'ın hazırladığı yasa önerisi kabul edilsin, isterse hükümetin getireceği yasa tasarısı benimsensin, her iki halde de, oy kullanma hakkının gereğince kullanılabilmesi olası değildir.

Mevcut yasa önerisine göre, ilçe seçim kurulları konsolosluklara seçmen çizelgelerini gönderip oralarda 1-30 Haziran günleri arasında askıya çıkarılmalarını sağlayacaklardır. Yurt dışındaki işçiler bu süre içinde konsolosluklara giderek kendi seçim bölgelerinin seçmen listelerini inceleyecekler, isimleri mevcut değilse, konsolosluga kimliklerini belirten pasaportlarıyla başvurarak yazılma isteminde bulunacaklardır. Konsolos, bu istemlerin doğruluğunu onaylayarak ilgili seçim kuruluna iletacaktır.

Oy verme gününden belli bir süre önce, Yüksek Seçim Kurulu'nun kararlaştıracığı bir gün veya süre içinde yurt dışındaki seçmenler bağlı buldukları konsolosluklara giderek oylarını kullanacaklardır. Seçmenler kapalı oy verme yerinde oylarını Türkiye'de oturdukları ilin adı yazılı zarfa koyarak açılmayacak biçimde yapıstırıp kutulara atacaktadırlar. Oy verme işleminin bitiminde Konsolosluk çevresindeki oy sandıkları kapalı ve mühürlü olarak konsolosluklarda toplanacaktır. Oy zarfları konsolos, sandık başkanları ve siyasal parti gözlemcilerinin önünde açılarak zarflar illere göre ayrılıp sayılarını belirtir bir tutanak düzenlenerek torbalara konup bu işlemleri kapsayan konsolosluk yazısı ile Türkiye'deki ilgili il seçim kurulu başkanlıklarına kurşunlu mühürlü değerli evrak olarak postalanacaktır. İl seçim kurulları da, seçim çevresindeki ilçe seçim kurulları sayım döküm tutanaklarının birleştirilmesinden sonra yurt dışından gelen oyların sayım dökümünü yaparak tutanağa geçirecek ve seçim sonuçlarını belirleyecektir.

Ancak bütün bu seçim süreci içerisinde seçmen iradesinin tam belirlenebilmesi için, tüm siyasal partilerin tam bir özgürlük içerisinde bu kitle içinde görüşlerini açıklayabilmeleri, gerek listelerin asılığını, gerek itirazların sonuçlandırılmasını denetleyebilmeleri, gerekse oy kullanımını ve oy sayımını gözetin altında tutabilmeleri gereklidir. Tüm bunlar ise, siyasal partilerin yurt dışında örgütlenmiş olmalarını gerektirmektedir. ./.

Oysa, mevcut Siyasal Partiler Yasası, siyasal partilerin yurt dışında örgütlenmelerini kesin olarak yasaklamıştır. MHP örneğinde görüldüğü gibi, bu yolda herhangi bir faaliyet gösteren bir siyasal partinin kapatılması için Cumhuriyet Başsavcısı Anayasa Mahkemesi'nde dava açabilmektedir.

Siyasal Partiler Yasası'nın getirdiği bir başka yasak ise, "komünist partisi"nin yasal olarak kurulmasının mümkün olamamasıdır. Bu konuda TCK'nun 141. maddesi de ayrı bir engel teşkil etmektedir.

Bu koşullarda:

1) Yurt dışındaki devlet temsilciliklerine, konsolosluklara adamlarını yerleştirmiş bulunan ve konsolosluk dernekleri, cami yapılar dernekleri, ölü kaldırma dernekleri gibi merkezleri kontrolleri altında tutan burjuva partileri Türkiyeli işçiler arasında resmen olmasa bile fiilen diledikleri gibi propaganda çalışması yürütür ve seçim sürecini kontrol altında tutabilirlerken, sol partiler bu olanaktan yoksun kalacaklardır.

2) Bu olanak sağlansa bile, "komünist partisi" isminin kullanılamaması dolayısıyla, illegal olarak bu isim altında faaliyet gösteren ve yurt dışında belli bir sempätizana sahip bulunan siyasal merkez seçime katılamayacak, dolayısıyla en azından yurt dışındaki işçiler arasında özgür bir seçim yapılması mümkün olamayacaktır. Bu, Türkiye'deki seçim açısından da böyledir.

Kaldı ki, komünist partilerinin tamamen serbest olduğu, hattâ bazı ülkelerde iktidara aday bulunduğu Avrupa'da "komünist parti'siz bir seçim", Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklerin sınırlılığının doğrulanması olacaktır.

Bu bakımdan, yurt dışındaki işçilere seçim hakkı tanıyan yasa çıkartılırken, "Siyasal Partiler Yasası" ile "Türk Ceza Yasası"nda da yukarıda sayılan engelleri ortadan kaldıracak değişiklikler yapılmalıdır. (C-DG-15/8)

KOMÜNİST PARTİLERİ AVRUPA PARLAMENTOSU DOĞRUDAN SEÇİMİNE HAZIRLANIYOR

LUXEMBURG (ITA) - Avrupa'nın siyasal birliği yolunda yeni bir adım sayılan "Avrupa Parlamentosu'na doğrudan seçim", 1979 yılı Haziran ayı içerisinde yapılacaktır.

Kabul edilen yeni seçim usulüne göre, Avrupa Parlamentosu'na Ortak Pazar üyesi ülkeler temsilcileri ulusal parlamentolar tarafından değil, doğrudan doğruya o ülkelerin yurttaşları tarafından seçilecektir.

Bu yeni perspektif, Avrupa'daki çeşitli siyasal disiplinleri, ortak bir platform üzerinde birleşmeğe zorlamıştır. Hristiyan partiler, liberal partiler ve sosyalist partiler bu konuda zaman zaman bir araya gelerek ortak organlar oluşturmuşlardır.

Son olarak da 30 Haziran günü Lüksemburg'ta Ortak Pazar üyesi dokuz ülkenin komünist partileri ortak bir toplantı yaparak "Avrupa Parlamentosu'na doğrudan seçim" konusunda görüşmelerde bulunmuşlardır.

Drapeau Rouge Gazetesi'nin bildirdiğine göre, kardeşçe ve yapıcı bir atmosfer içerisinde geçen toplantıda bu seçimle ilgili bilgi ve görüş alışverişinde bulunulmuştur.

Toplantıda her bir partinin seçimlere bağımsız olarak katılması, ancak bu ülkeler emekçilerinin ve halklarının ortak çıkarları konusunda tam bir işbirliğine gitmesi oybirliğiyle benimsenmiştir. İşbirliğine konu olacak sorunların başında ise, emekçileri ezen ekonomik krize karşı mücadele, Avrupa bünyesinde daha büyük bir demokratikleşmenin sağlanması, Ortak Pazar çerçevesinde olduğu gibi bu bölge dışında da uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi gelmektedir.

Seçime hazırlık süreci içinde dokuz ülkenin komünist partilerinin zaman zaman bir araya gelerek yeni gelişmeleri gözden geçirmeleri ve işbirliğini geliştirmeleri de kararlaştırılmıştır.

Bilindiği gibi, komünist partilerinin Avrupa parlamentosunda da temsilcileri bulunmaktadır ve komünist temsilciler bir grup teşkil etmektedir. (DR-3/7)

ONBİNLERCE TÜRKİYELİ İŞÇİ TATİLDE TÜRKİYE'YE GİDEMEDİ

BONN (ITA) - Avrupa'da çalışmakta olan Türkiyeli işçiler yaz tatilinde memleket özlemini gidermek ve yakınlarına görmek üzere akın akın Türkiye'ye giderlerken, aralarından onbinlercesi, Maliye Bakanlığı'nın yurt dışına çıkışlarla ilgili olarak koyduğu sınırlamadan dolayı bu olanaktan yoksun kalmışlardır.

Sayıları kesinlikle bilinmeyen bu işçiler, Türkiye'den anlaşmalı olarak değil turist olarak çıkmış olup yurt dışında "kaçak işçi" olarak çalışmaktadır. Avrupa ülkelerinin hemen hepsinde "dıştan göç" resmen durdurulduğu için bu işçiler dışarıda iş bulmuş olsalar dahi, resmen çalışma izni alamamaktadırlar. Çalışma ve oturma izinleri olmadığı için de, pasaporta konsolosluk veya İş ve İşçi Bulma Kurumu tarafından "hariçte geçimini temin etmiştir" dangası vurulmaktadır.

Maliye Bakanlığı'nın turist olanlara iki yılda bir yurt dışına çıkış olanağı tanımasından ötürü, turist işçiler bu sene Türkiye'ye gidememişlerdir. Zira, Türkiye'ye gittikleri takdirde, pasaportlarında "hariçte geçimini temin etmiştir" dangası bulunmadığı için tekrar yurt dışına çıkışlarına izin verilmemesi, bu yüzden kaçak olarak çalıştıkları işi de kaybetmeleri tehlikesiyle karşı karşıyadırlar.

Hürriyet Gazetesi'nin Avrupa baskısına bu konuda açıklama yapan turist işçiler, sayılarının 400 bin'e yakın olduğunu, ileri sürerek, "Gerçi yasal olarak işçi sayılmıyoruz ama yine de buralarda kaçak da olsa çalışıp yurda döviz gönderiyoruz," demişler ve kendilerine her yıl Türkiye'ye girip çıkabilme olanağının sağlanmasını istemişlerdir.

(H-DG-15/8)

TÜRKİYELİ İŞÇİLER ARASINDA "VATANDAŞLIK DEĞİŞTİRME" BAŞLADI

BONN (ITA) - Türkiyeli işçilerin giderek Avrupa emekgücünün vazgeçilmez bir parçası haline dönüşmesi, ayrıca gerek edindikleri yeni yaşam biçimi ve gerekse çocuklarının tekrar Türkiye'ye intibak edemeyecek şekilde yetişmeleri nedeniyle bu işçiler arasında Avrupa'da kalma eğiliminin güçlenmesi karşısında Avrupa hükümetleri, belli koşulları yerine getiren Türkiyeli işçileri kendi vatandaşlıklarına kabul etmeğe başlamışlardır.

Mevcut Alman mevzuatına göre, 10 yıl Almanya'da sürekli çalışmış olan bir kişinin Alman vatandaşlığına geçmesi mümkündür. Bir Alman ile evlenenler için ise bu süre 5 yıldır.

Ayrıca, bir yabancıнын Alman vatandaşlığına kabul edilebilmesi için, kendisinin "sürekli olarak Almanya'ya dönük yaşamış olması ve özgürlükçü demokratik düzenden yana olması" şart koşulmaktadır.

Resmi açıklanmaya göre, 1977 yılında Berlin'de çalışan 44 Türkiyeli işçi Alman vatandaşlığına geçmiştir. Batı Berlin'de halen 90.000 Türkiyeli bulunmaktadır. Bu şehirdeki yabancıların yarısına ise Türkiyeliler oluşturmaktadır.

Bu işçilerin büyük kısmı 1967-70 yılları arasında Almanya'ya gelmiş oldukları için, önümüzdeki yıllarda Alman vatandaşlığına geçiş olaylarının artması beklenmektedir.

Bu arada bir çok Türkiyeli işçi, içinde bulunduğu koşullardan ötürü Alman vatandaşlığına geçmek istemekteyse de, Türk vatandaşlığından ayrılma zorunluluğundan ötürü bunu göze alamamaktadır. Bu gibiler, bir süre önce Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün'ün vaad etmiş olduğu gibi, "çifte vatandaşlık" tanıyan yasanın çıkartılmasını beklemektedirler.

Ancak, Türkiyeli işçilere Alman vatandaşlığına geçme olanağının yukarıda anılan koşullara bağlı olarak tanınması, kendilerinin ulusal özelliklerinden uzaklaşmalarını ve "özgürlükçü demokratik düzene karşı" düşmemek için sınıfsal mücadelenin dışında kalmalarını zorlanmaktadır.

Böylece Alman nüfusu içinde, tamamen assimile olmuş, kendi sınıfının mücadelesine yabancılaşan, itaatkâr bir kesim yaratılmak istenmektedir. "Çifte vatandaşlık" yasası hazırlanırken, bunun önüne geçecek müeyyideler de getirilmelidir.

(H-DG-23/8)

AVRUPA'DAKİ "ÜLKÜCÜLER" FEDERASYON KURDU

FRANKFURT (ITA) - Avrupa'da örgütlendiği için Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılma tehlikesi geçirince örgütlenme çalışmalarını tavsatan Milli-yetçi Hareket Partisi, özellikle Ecevit Hükümeti'nin kurulmasından sonra bu yoldaki faaliyetine yeniden hız vermiştir.

İlk altı ay içerisinde Türkiyeli işçilerin bulunduğu ülkelerin belli-bağlı şehirlerinde çeşitli adlar altında dernekler kuran MHP'liler, yer yer şiddete de başvurarak ilerici unsurları sindirme kampanyasına girişmişlerdir.

Ülkücüler, bu yeni örgütlenme ve terör kampanyasında, MC hükümetleri zamanında dış misyonlara yerleştirilmiş ve yeni hükümet tarafından da hâlâ görevden uzaklaştırılmamış bulunan faşizan unsurların desteğinden yararlan-maktadırlar.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde kurulan 65 ülkücü dernek, Haziran ayı sonunda Frankfurt'ta bir kongre toplayarak kısa adı "Türk-Federasyon" olan "Avrupa Demokratik-Ülkücü Dernekleri Federasyonu"nu kurmuşlardır.

Bu yeni kuruluşun sonra ülkücüler'in Avrupa'da merkezi şekilde yönel-tilen sistemli şiddet hareketlerine girişecekleri tahmin edildiğinden, ilerici örgütler, Türk Hükümeti'nin ve Avrupa ülkeleri hükümetlerinin bu tehlikeye karşı dikkatlerini çekmektedirler.

(M-DG-22/6)

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ GENİŞ İTTİFAK ÖNERİYOR

BONN (ITA) - Önümüzdeki Ekim ayında kongresini yapacak olan Alman Komünist Partisi (DKP)'nin Yürütme Kurulu, yeni bir program tasarısını parti organlarının tartışmasına açmıştır.

Yeni program tasarısında, çağımız, "kapitalizmden dünya çapında sosya-lizme geçiş çağı" olarak nitelendikten sonra günümüzde Alman tekelci kapita-linin özelliği "sermayenin olağanüstü konsantrasyonu ve büyük iş çevrelerinin devletle geniş çapta kaynaşması" olarak belirlenmektedir. Şimdiye kadar gelip geçmiş Alman hükümetlerinin hepsinin siyasetlerinin mevcut bunalımın yükünü halkın büyük çoğunluğunun sırtına yıkmaya yönelik olduğu vurgulandıktan sonra "demokratik ve sosyal ilerleme, barış ve halklar arasında kardeşlik için" gerekli değişimleri sağlamanın yolları ve araçları gösterilmektedir.

Batı Almanya'da asırı sağ güçlerin ilerlemesi, sabık SS gruplaşmaları-nın tekrar ortaya çıkması, yeni Nazi organizasyonları kurulması, yaşam stan-dartlarına ve demokratik haklara saldırıların yoğunlaşması karşısında ittifak yapacak güçler yeni program tasarısında şöyle belirlenmektedir:

"İşçiler ve memurlar, teknisyenler ve bilimadamları, öğretmenler ve sanatçılar, köylüler, zanaatkarlar ve esnaf, öğrenciler. Komünistler ve sosyal demokratlar, liberaller, hristiyanlar ve partili olmayan demokratlar."

DKP Program Tasarısı, bunları, "Anti-tekelci demokrasi güçleri" olarak adlandırmaktadır.

(MT-DG-13/8)

ORTAK PAZAR'IN GÖZÜYLE TÜRKİYE-ORTAK PAZAR İLİŞKİLERİ

BRÜKSEL (ITA) - Avrupa Toplulukları Komisyonu Dış İlişkiler Bürosu tarafından yayınlanan "Europe Information" Dergisi'nin Türkiye'ye ayrılan Haziran sayısında, Türkiye-Ortak Pazar ilişkileri konusunda Ortak Pazar'ın görüşlerine geniş yer verilmiştir.

Raporda ilişkiler özetle şöyle değerlendirilmektedir:

"Türkiye ile Topluluk arasındaki ilişkiler son yıllarda pek de sorunsuz olmamıştır. Bu sorunlardan bazılarının kökeni uluslararası ekonomik krizde

./.

olmakla birlikte, bazıları, Türkiye'nin Yunanistan ile ilişkilerinde duyduğu bazı endişelerden ileri gelmektedir.

"Her şeyden önce, ekonomik bunalım her bir ortağın (Türkiye ve Ortak Pazar) manevra alanını daraltmıştır. Türkiye, Topluluk'la olan ticaretinde giderek büyüyen açıktan her geçen gün biraz daha fazla tedirgin olmakta ve bu sorun Ortaklık Konseyi'nin gündeminde sürekli yer almaktadır.

"Kendi açısından Topluluk, mali işbirliği, tarımsal ödümlerin yeniden gözden geçirilmesi ve işçilerin serbest dolaşımını konularındaki taleplerinin tümünü karşılayacak durumda olamamıştır. Bununla beraber Ortaklık Konseyi, 20 Aralık 1976'da bir dizi kısmi anlaşmaya varabilmiş, üçüncü bir mali protokol imzalamış ve serbest dolaşım konusunda bazı ön tedbirler alabilmiştir. Topluluk ayrıca, gümrük birliği takviminde, bu ülkenin özgül sorunlarını göz önünde tutarak, bazı esneklikler tanımak suretiyle, Türkiye ile işbirliğinin gelişmesi istekliliğini göstermiştir. Bu çerçevede içindedir ki, Türkiye 1977 ve 1978 başlarında uygulanması öngörülen tarife ayarlamalarını ertelemiştir.

"Topluluk, Türk Hükümeti'ne verdiği bir muhtıradaki, kendi açısından Türk pamuk ipliği ihracatının yarattığı endişeleri dile getirmiştir. Bu ihracatın düşük fiyatlı olması ve giderek hacminin artması, Dokuzlar'ın pamuk ipliği işletmeleri için güçlükler yaratmağa başlamıştır. Ortaklık Komitesi'nin 15 Mart 1977 tarihli toplantısında Türk Hükümeti bu konuda bazı garantiler vermiştir.

"Yeni Türk Hükümeti'nin 12 Ocak 1978 tarihli programı, ortaklığın mevcut koşullarının (Türkiye'nin) gelişmesi ve sanayileşmesi çabalarını engellediğini belirterek bir düzenleneye gidilmesini önermiştir. Ticaret Bakanı Köprülüler, bu öneriyi, Türkiye'nin Topluluk ile ilişkilerinin canlandırılması olarak isimlendirmiştir. 10 Nisan 1978'de BBC'ye verdiği bir mülakatta Türk Başbakanı Ecevit, Türkiye'nin, kendi ekonomisini, Ortak Pazar'a tam üye olmayı mümkün kılacak biçimde yeniden kurmak zorunda olduğunu belirtmiştir.

"Türkiye ayrıca birkaç kez, Ortak Pazar'ın kendisine sağladığı avantajların, Topluluğun özellikle Akdeniz ülkeleriyle ticaretini geliştirmesinden ötürü azalmakta olduğu endişesini belirtmiştir. Üstelik Kıbrıs ve Ege Denizi konularında Yunanistan'la olan anlaşmazlıklarından ötürü Türkiye, Yunanistan Ortak Pazar tam üyeliğine kabul edildiği takdirde, Topluluğun kendisine karşı tavrının değişeceğinden de endişelenmektedir.

"Bu nedenledir ki, 24 Haziran 1974'te Brüksel'i ziyareti sırasında Ecevit, Topluluk üyesi devletler arası siyasal danışma görüşmelerine Türkiye'nin katılma isteğini belirtmiştir. Ortak Parlamento Komisyonu 25-28 Nisan 1976 tarihlerinde Nice'de yaptığı toplantıda, Doğu Akdeniz'in özel sorunları çerçevesinde siyasal işbirliğinin artırılması lehinde bir tavsiyede bulunmuştur.

"Topluluk daima dengeli bir pozisyon benimsenmeye çalışmıştır. Bu nedenledir ki, Kıbrıs konusunda Komisyon 1974 yılında bu ülke ile Topluluk arasındaki ilişkinin Kıbrıs Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğü ve bağımsızlığı temeli üzerine kurulduğunu, ortaklığın sağladığı avantajlardan adanın tüm nüfusunun yararlanması gerektiğini hatırlatmıştır. 12 Haziran 1976'da Yunanistan'ın Ortaklığa katılma talebini vermesini takiben Bakanlar Konseyi, bu talebin incelenmesinin Türkiye ile Topluluk ilişkisi ve Ortaklık Anlaşması çerçevesinde Türkiye'nin elde ettiği hakları etkilenmeyeceğini belirtmiştir. ./.

INFO-TÜRK AJANSI'NIN YENİ ADRESİ

Agence Info-Türk
13/2, Square Wiser
1040 BRUXELLES

Yeni Telefon: 230 34 72

28 Ocak 1976 tarihinde Yunan talebi üzerine belirlenen Komisyon görüşünde de, Topluluğun hiçbir zaman, Yunanistan ile yine ortak üye durumunda bulunan ve ortaklık anlaşması tam üyeliğe varmayı amaçlayan Türkiye arasındaki anlaşmazlıkta taraf olmadığı ve olmanası gerektiği belirtilmiştir. Nihayet Komisyon 19 Nisan 1978 tarihinde Konsey'e sunduğu 'Genişleme Sorunları Üzerine Genel Düşünceler' başlıklı bildirimde, ortaklığın gelecekteki genişlemesinin Akdeniz ülkeleriyle yeni bir denge sağlanmasını gerektirdiğini belirtmiştir. Türkiye ile ilgili olarak da bildirimde şöyle denilmiştir: 'Topluluk, genişlemenin, Türkiye ile Ortaklık Anlaşması'nda belirlenen gelişime engel olmamasını sağlamalıdır. Aksine, bu vesileyle, Ortaklık Anlaşması'nın temelinde yatan siyasal istemin pratiğe geçirilmesi için bu ortak ülke ile gerekli düzenlemeler yapılmalıdır. Amaç Topluluğun Türkiye ile mevcut bağlarını güçlendirmek, iki taraf arasındaki işbirliğini yaymak ve yoğunlaştırmak olmalıdır.'

Ortak Pazar da, şimdiye kadarki ilişkinin Türkiye aleyhine işlediğini kabul ediyor

Söz konusu raporda Türkiye ile Topluluk arasındaki ticari ilişkilerin Türkiye aleyhine geliştiği rakamlarla şöyle belirlenmektedir:

"Topluluk, Türkiye'nin en önemli ticaret ortağıdır. Topluluğun Türk ihracatındaki payı, Ortaklık Anlaşması'nın imzalandığı 1963 yılından beri %53 ile %42 arasında dalgalanmış, en yüksek seviyesine ise 1976 yılında ulaşmıştır. Türk ithalatında Topluluğun payı ise yüzde 40'tan yüzde 45'e yükselmiş, 1972 ile 1974 yılları arasında %50'yi aşmıştır.

"1963'ten beri ticarete bir gelişme olmakla beraber, bu dengeli bir gelişme değildir. 1976'da Türkiye'den Topluluğa yapılan ihracat 870 milyon EUC olup 1963'e göre %257 oranında bir artış göstermiştir. Türkiye'nin Topluluk'tan ithalatı ise aynı yıl 2.290 milyon EUC'a yükselmiş olup 1963'e göre %742 oranında artış göstermektedir.

"1.420 milyon EUC'lık bu ticaret açığı, Türkiye'nin tüm dünya ile ticaretindeki açığının yüzde 40'ını temsil etmektedir.

"1976'da Topluluk'tan ithalat sadece %20 oranında artarken Türk ihracatının %50 oranında artması suretiyle bir stabilize olma eğilimi belirlemiştir.

Topluluğun Türkiye ile Ticareti

	Türkiye'nin Topluluktan İthalatı (Milyon EUC)	Türkiye'nin Topluluğa İhracatı (Milyon EUC)	Türkiye'nin Topluluk'la Ticaret Açığı (Milyon EUC)
1973	949	578	371
1974	1.541	649	892
1975	1.904	566	1.338
1976	2.290	870	1.420
1977 (İlk 9 ay)	1.681	597	1.084

(Kaynak: Avrupa Toplulukları İstatistik Bürosu)

"Ticaretin yapısına gelince, tarımsal ürünler Türk ihracatının değerinin yüzde 61.2'sini, sanayi ürünleri ise yüzde 38.8'ini oluşturmaktadır. Topluluğa ihracat, Türkiye'nin dünya ihracatının yüzde 31.2'si oranındadır.

"Bir başka sınıflandırmaya göre, Türkiye'nin Topluluk ülkelerine ihracatı gıda maddeleri, hammadeler ve sanayi mamulleri arasında eşit bölünmüştür. Buna karşılık Türk ithalatının yüzde 60'ını ulaşım araçları ve gereçleri oluştururken, diğer sanayi ürünleri ve kimyasal ürünler %15'erlik paylarla temsil edilmektedir."

Raporda ayrıca, 1975 yılından itibaren Türkiye'den işçi getirtilmesinin durdurulduğu, buna uluslararası ekonomik bunalımın neden olduğu, halen 650.000'i Federal Almanya'da olmak üzere AET ülkelerinde 750.000 Türkiyeli işçi bulunduğu da belirtilmektedir.

GENÇLİK ÜZERİNE MARKSİST KİTAPLAR

MOSKOVA (ITA) - Gençlik hareketi üzerinde SSCB'de basılmış olan marksist kitapların bibliyografyası, Sovyet Bilimler Akademisi'nin organı olan "SOSYAL BİLİMLER" Dergisi'nde yayınlanmıştır. Birinci bölümünü Bülten'imizin 19. sayısında vermiş olduğumuz listenin devamını aşağıda sunuyoruz:

- Komsomol'un Gelişmesindeki Sorunlar. Komsomol'un İdeolojik ve Örgütsel İlkeleri, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınları, 1975, 298 s.
- Sosyalist Ülkeler Öğrencilerinin Toplantısı, Moskova (Nisan 14-18 1975), Belgeler, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınları, 1975, 224 s.
- V.G.Yeremin, P.f. Isakov, Büyük Anayurt Savaşı'nda Gençler, Moskova, Mysl Yayınları, 1977, 263 ss.
- Yu.V.Yeremin, Gençliğin Yalıtılması - Anti-komünizmin Bir Aracı, Genişletilmiş İkinci Baskı, Moskova, Vissaya Şkola Yayınları, 1976, 392 ss.
- L.N.Kogan, V.P.Polyaniçko, Genç İşçi ve Kültür, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınları, 1975, 128 ss.
- Komünistler ve Günümüz Gençlik Hareketinin Sorunları, Moskova, Mysl Yayınları, 1976, 303 ss.
- A.M.Korolyov, Parti ve Komsomol; Komsomol'a Parti Önderliğinin Bazı Sorunları, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınları, 1976, 200 ss.
- E.I.Kosenko, ABD Modern Toplumunda Genç İnsan, Mysl Yayınları, 1977, 255 ss.
- Kapitalist Ülkelerde Sol Öğrenci Hareketi, Moskova, Nauka Yayınları, 1976, 312 ss.
- B.M.Merin, Latin Amerika: Öğrenciler ve Devrimci Sürec, Nauka Yayınları, 1975, 318 ss.
- V.P.Moşniyaga, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınları, 1976, 144 ss.
- Uluslararası Gençlik Hareketinde Eylem Birliği ve İşbirliği Sorunları, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınları, 1977, 181 ss.
- G.I.Yanayev, Sınıf Kavgasında Gençler. Gençlik Hareketinin Bazı Güncel Sorunları, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınları, 1977, 173 ss.
- P.N.Reşetov, Gençlik: İdeoloji. Politika. Sosyo-kritik Deneme, Moskova, Molodaya Gvardiya Yayınları, 1975, 192 ss.

INFO-TÜRK AJANSI BÜLTENLERİNE ABONE OLUNUZ

Info-Türk Ajansı'nın bültenleri her ay üç dilde, Türkçe, İngilizce ve Fransızca olarak yayınlanmaktadır. Türkçe bültenlerde, yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin sorunlarıyla dünya ilerici hareketi hakkında haberler verilmekte, yabancı dillerdeki yayınlarda ise Türkiye'deki gelişmeler dünya kamuoyuna yansıtılmaktadır. Her dil için yıllık abone ücreti Belçika içine 100 FB, Belçika dışına ise 200 FB'dir.

ABONE BEDELLERİNİN GÖNDERİLECEĞİ HESAP:

COODIFF s.c. - CGER 001-0414791-95 - Bruxelles - BELÇİKA
Havale kagıtında Info-Türk abone bedeli olduğu belirtilmelidir

YAZIŞMA ADRESİ:

INFO-TÜRK AJANSI - Square C.Wiser 13, Boîte 2 - 1040 BRUXELLES